

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

VII. Die Decembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

*Mortific.**Pia collo-
quia.*

Itinera pedes conficiebat; armatus ci-
licio dicebat ad populum, & confes-
siones audiebat. S. P. Ignatium teneri-
mè amabat & de illo non sine la-
chrymis loquebatur. Desertores So-
cietatis volebat abesse à confortione
nostrorum. Colloquiis caelestibus de-
lectabatur: si alia insererentur, obdor-
dormiscebat. Animus illi ad orandum
tener atque assiduus, eoque ardentior
quò purior, quippe quotidianâ pœni-
tentiæ exhomologesi perpurgatus.
Carolus Grobendonque anno 1617.
vlt. Septembris Mechliniam ad tyro-
cinium comitatus, per iter in curru illi
dixit, sibi ea quæ à S. P. Ignatio com-
mendata erant, à B. Virgine petenti,
ac sollicito quomodo letus esse posset,
si podagrâ aliisque doloribus premere-
tur, illam hafuisse, ac diserte dixisse.
Francisce, promittas mihi quòd sem-
per sis futurus obediens, & humilis; &
ego vicissim tibi promitto quòd nun-
quam sis æger futurus, & retinere
semper possis lætitiâ quam Pater
tuus tibi commendauit. Promisit ille.
& seruauit, atque vicissim ope Virgi-
nis sanus fuit semper. Et adiecit ad
iuuenem; si quis tibi dixerit, P. Co-
sterum ægrotare, scias fore menda-
cium iniuriosum B. Virgini, quæ in
suis promissis fidelis est: adeoque idem
erit Costerum ægrotare, ac mori. Ita
factum. Cum ad mortem extremis
Sacramentis munireturaiebat identi-
dem: *ô quanta consolatio!* quopiam

psalmum *qui habitat* recitante, ad sin-
gulos propè versus aiebat id se iam à
Deo accepisse: nunc verò illud vlti-
mum expectare: *Ostendam illi salutare
meum. ô quantum erit gaudium cum Do-
mino esse*, inquebat. Num lubens mo-
reretur ininterrogatus, dixit illud S. Am-
brosij: Ita vixi, vt me vixisse non pu-
deat: mori autem non timeo quia bo-
num Dominum habeo.

P. HIERONYMVS DE MONTESINOS.

Facundi oris, & animi candidi, at-
que ad omnium domi virtutes at-
tenti fuit cum studeret: quo tempore
quicquid in Collegio virtutis selectio-
ris videbat in quopiam, in commenta-
riolum referebat pro enchiridio imi-
tationis. Concionabatur admirabili
spiritu, ac dote facundiæ: corrigi op-
tabat; & libentissimè præbebat aures
monentibus. Ex honoratiore loco ad
obscuriorem lubens descendebat, per-
cepto quocumque Superiorum natu.
Nec in prædio aut foris extra Colle-
gio degens sibi parcebat quin quoti-
die acriter in se animaduerteret fla-
gris sibi inflicis; dicens non debere
corpus suo demenso etiam ibi frau-
dari, debere hoc illi tributum pendii.
Hinc illi puritas etiam in lubrico pe-
riculo intemerata.

Hispanus
Lima. 6.
Dec. 1629.
ætat. 63.
Soc. 44.

*Imitatio.**Mortific.**Corpus.*

VII. DIE DECEMBRIS.

P. PETRVS CODACIVS.

7. Decemb.
Italus Ro-
mæ. 1549.
Societ. 10.

E Pontificia familia Sacerdos ho-
noratus & locuples, primus ex
Italis nomen Societati dedit: cui

suâ eximiâ humilitate, ac paupertate,
magno exemplo; & domesticis in re-
bus tanto fuit subsidio, vt à multis
Societas, *Codacij Societas* diceretur. Illo
extincto cum repentina quædam auxi-
lia nostris affulsissent, obsonatori no-
stro

stro ab homine ignoto aureis ferè cētum vltro oblatis, & repertā recentissimā præter omnem spem à P. Polanco pecuniā in loco, vbi antea nihil omninò repperat, Archintus Urbis Vicarius aiebat non dubitandum hæc nobis in Cælo à Codacio subsidia procurari. Illius cura domum, templumque Romæ primū accepit Societas illius alumna industriæ. Vltimo vitæ die inuolatā cum pietate sacris fuerat operatus, quadam velut mortis præfagitione; & ecce tibi eo ipso die dum ad S. P. Ignatium adiret, in ipso ferè limine cubiculi concidit; & mox animam egit. S. P. Ignatium amabat suavissimè etiam acrius ab illo reprehensus: quo tempore, dulci quodam gaudio aiebat: *O suauem Patrem!* Societatis verò aded fuit amans, vt ne verberibus quidem illum pelli è Societate posse diceret S. Ignatius. Qui Codacij beneficiorum memor, fundatorum honores illi decreuit, id est vnam quotannis candelam dum vixit; Sacrificia; & ad hæc primum in confessu ante professos locum: mortuo autem, præter consueta fundatoribus suffragia, lapidem, ac ephigraphen poni iussit, studio gratiam referendi: quippe quem Cyprianus meritò vtilem, ac fructuosam Petram vocat quam Deus ad fundamenta pararit Ignatio.

IGNATIVUS DE RASSINGHEM COAD.

Belga Tornaci. 7. Dec. 1621. ætat. 58. Soc. 19.

Leet ex Illustrissima Isengheniorum Comitum familia natus, & latinæ linguæ non ignarus (vt est de illo pag. 204. in pretiosis occupationibus morientium in Societate) elegit abiectus esse in Domo Dei ad omnia semper infima munia obedienter, ac libenter abiectus: à quibus æger rimè

auellebatur, etiam cum à Tornacensium Antistite, germano suo, aliisque primæ notæ viris, viferetur. Sed obedientia illi omnium instar erat. Nam, & per omnem vitam nihil, quod maius momentum haberet aggrediebatur, nisi à Superiore abrentā (quàm positis humi genibus petebat, & accipiebat) benedictione; & moriturus paucis ante supremam horis, eandem pro felici exitu benedictionem, atque vt sic dicam, obedienter moriendi facultatem supplex petiuit, eaque obtentā obedientem animam dedit.

Obedient.

Mort.

P. ANTONIVS BARISONVS.

Patavij loco nobili natus. Romæ è Collegio Germanico ad Societatem cum fratre suo eodem die profectus est, cum hæctenus alter de altero ad illum vsque diem eius consilij esset planè inconscijs. Prudentiā, & charitate virgente ad extrema deuenit, cum suam vitam Deo, pro salute religiosarum, & grauissimè afflictarum Virginum deuouisset. Do verba literarum Senensis Collegij, cui Rector præfuit vsque ad extremum diem. Morbi, inquit illæ, mortisque ea causa fuit. Volaterras accitus ab Episcopo, vt nobile Parthenopæum à demone turbatum inuiferet, quatuor obsessas offendit, duas molestissimè vexatas; alias quibus iam ex multo tempore fœdissimus castitatis hostis sub amasij larvâ turpiter abutebatur. Cæteris ritè expiatis, vbi ad obsessas ventum est; Dæmon eas deterrere, vocem intercipere, interque confitendum longiùs interdum à Sacerdote proiicere. Cum de more adiurationibus virgeretur, abdita Sanctorum Lipsana in thecis designabar, sed nomina proferte exhorrebat. B. Aloysij, & S. Xauerij

Italus Senis. 7. Dec. 1623. ætat. 63. Societ. 48.4

Charitas.

Charitas.

Mort.

*S. Xauerius.
B. Aloysij.*

Sacrum.

Mort.

Humil.

Vocatio.

Hispanus
Limæ. 6.
Dec. 1619.
ætat. 63.
Soc. 44.

Imitatio.

Mortific.

Corpus.

Xauerij recordatione maximè torquebatur; & illum quidem puerum vocitabat; hunc verò tanquam à longinquo, & remotissimo, gestu notabat. Iustus aliquando dicere (*Deus charitas est*) vix tandem adigi potuit: & se peculiarem deinde charitatis hostem confessus est; quam vt eliminaret ab eo Gynecæo, se illam familiam inuasisse. Vox ea vehementer omnes monit, & ad retinendam gratiam nuper reconciliatam mirè inflammavit. Tandem ab actis inuasoribus rediit Parthenopeo tranquillitas. Acta sunt hæc per caniculares dies: tenebatq; quotidie labor octonas horas. Ergo Senas reuersus P. Antonius, exente Augusto malignâ correptus febre, non post die sublatus est. Sciscitanti sapius Sacerdoti, qui decumbenti assidebat, num se pro salute illarum Virginum deuouisset; aliquid profectò huiusmodi se fecisse modestè respōdit.

P. CAROLVS

GARNIER.

Gallus apud
Hiroquæos.
7. Dec. 1649.
ætat. 44.
Societ. 25.

Confessio.
quotid.

Oratio.

Aiebat se à B. Virgine collocatum in Societate. Anno 1636. in nouam Franciam vela fecit: atque vt lex Domini immaculata, illius ore felicius seminaretur, pœnitentiæ Sacramento se quotidie perleuebat, tenerâ claritate. Oratio illi felix fuit citra vllâ turbamenta interpellantium cogitationum. Non nisi *Supernatur alibus* (vt loquimur) *principiis*, ac *maximis* nitebatur, nullâ curâ respectum humanorū. Nullum istic ærumnarum, aut expeditionum genus fuit in quo

Carolus non fuerit apprime versatus. Eorum quos morti proximos iuuabat Angelis custodibus omne illud negotium impensius commendabat, & visus illi adesse. aliquando fuit Angelus, cum ægro ipse adesset, id quod æger de illo narrans: *Vidi*, aiebat, *iuuenem pelluentem, lateris P. Caroli stipatorem: hic mihi hortator fuit, vt P. Caroli monitis parerem promptus; atque illius ductu proficere impensè conaterem.* Somnum breuem carpebat, nec aliter quàm cinctu ferreo, & stellulis aspero ad lumbos accinctus: quo eodem cingulo ad cruentam sui verberationem utebatur. Hoc die cum Hurones Christianos ab Ethnicis Hiroqueis vexatos in tumultu, alios pœnitentiâ expiaret, alios igni iam iniectos baptismo ablueret, duobus tribulæ globis traiectus est. Iacebat ille iam propinquæ morti vicinus, cum conspecto Hurone Christiano (qui decem ferè pedum intervallo ab illo distans animam agebat) ad eum reptauit, & eum expiauit: mox penes illum triumphalem animam edidit, cum tunc illic eius caput iratus Hiroquæus barbarus securi gemino ictu impressâ ita confregit, vt cerebrum quoque illi eliserit.

P. *Natalis Chabanel*, eius socius, breui post illum, in certum quâ morte, interiit. Dedi de illo plura in mortibus illustribus. Aliqui ab apostata quodam fuisse trucidatum haud ex vano produnt. Argumentari licet è spoliis, & occasione planè idoneâ; denique è minis illis quæ ex eius ore audita sunt dicentis; breui quempiam è Sacerdotibus Christianis manu suâ cædendum.

Charitas.

Angelus.

Morbus.

Mortificat.

Charitas.

VIII. DIE